

faae en anden Inddeling af Valgkredsene. Der have vi altsaa det Fænomen, at Ministeren er uenig med den ærede Ordfører for Mindretallet. Men den ærede Minister kom nu med noget Andet, da han tog den Klods om Benet fra Lovforslaget, saa hængte han en anden paa, hvilket ogsaa kan passe meget godt, idet han sagde: Vi maa gaa videre til Amtsaffstemning. Det synes at være saaledes, at tager man den ene Hindring bort, lægger man den anden Hindring i Veien, og Resultatet af det Hele bliver, at man ikke vil have noget af den Slags Ting gennemført i dette Dieblif. Det er den Overbevisning, man kommer til, og det Indtryk, man absolut maa faae i denne Sal, som Stillingen er i Dieblifket, at man i Virkeligheden ikke vil have nogen politisk eller økonomisk Reform fra deres Side, som for Tiden ere ved Røret her i Landet, og derfor svækkes Interessen hos os i en vis Forstand, idet man har en Følelse af, at det ikke kan nytte det Ringeste at stræbe efter at faae Noget gennemført, som de Herrer, der have Magten, ikke ville have gennemført, de skulle nok vide at sætte det igjennem, de ville have, og det gjøre de uden at bryde sig om, at vi sætte os derimod, som jeg før sagde om Rjøbenhavns Befæstning og de militære Sager.

Hvad nu de her foreliggende Forslag angaar, er jeg for mit Vedkommende enig i det Forslag, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (N. Sørensen) har stillet. Ogsaa jeg mener, at det er det mest praktiske i det Hele taget. Jeg tror, at dette Thing vilde være bedst i Overensstemmelse med den store Del af Befolkningen, idet jo den mindre bemidlede Del udgjør den store Del, ogsaa af Vælgerklassen, naar det vedtager dette Forslag. Jeg skal ikke komme ind paa Forslagets Enkeltheder, som jo ere berørte af den ærede Forslagsstiller og af andre Talere. Der kan jo være Ting deri, som man kunde ønske anderledes, men da jeg nærer den Overbevisning, at det alligevel ikke bliver til Noget, skal jeg ikke komme ind paa Enkelthederne. Det forekommer mig imidlertid, at dette Forslag vilde være det bedste at stille sig paa, naar man i det Hele taget vil arbejde paa Indførelsen af hemmelig Afstemning paa en fornuftig og for den mindre bemidlede Befolkning praktisk Maade. Det vil være det heldigste, og jeg anbefaler Oppositionens Medlemmer og iøvrigt alle Thingets Medlemmer at stemme for dette Forslag fremfor det oprindelige Forslag af Forslagsstillerne.

Berg: Det undrer mig at se det ærede Højremindretal henvisse til, at man endnu ikke har indført en anden Kredsfordeling her i Landet end den, man har, og anføre, at Regjeringen i den Henseende har gjort forskellige forjævede Forsøg. Jeg beklager, at det ærede Mindretal ikke har taget sig Tid til at beskrive os dette Forhold nøiagtigt. Det er, saa vidt jeg erindrer, 14 Aar siden, at et Folkethingsudvalg, Høire og Venstre i Forening, sluttede en Forhandling om denne Sag med en enstemmig Opfordring til Regjeringen om at forelægge et Lovforslag om Valgkredsenes Inddeling, væsentlig baseret paa 125 Kredse, som man mente svarede den Gang til Folketallet. Regjeringen efterkom det ikke, men lavede nogle Forslag, som her i Forhandlingen bleve betegnede som Partiforslag, Høirepartiforslag, og som ikke var nogen Opfyldelse af Grundlovens § 32. Det var en Deling af enkelte Kredse, væsentlig saadanne Kredse, hvorved man skjønnede, at man kunde faae en Høiremand mere i Folkethinget. Man mødte denne Sag med, at det var ingen Opfyldelse af Grundlovens § 32, og den maa man følge, hvis man loyalt vil virke idenne Retning. Men det er allerede 10 Aar siden, at jeg, og mine nærmeste Venner i Folkethinget den Gang tilbøde i alt Fald strax at dele 5te Kreds i Rjøbenhavn. Men man vilde ikke modtage denne Deling. Ikke desto mindre erfarede jeg nu fornylig, at en fremragende Politiker iblandt Højremindretallet ikke undse sig ved offentligt at paastaa, at det er Folkethingets Skyld, Oppositionens Skyld, at denne Kreds ikke var delt. Senere da man gjentog sit Partiforslag uden Tanke paa en Opfyldelse af § 32 i Grundloven, møder Folkethinget op med et uhyre stort Arbejde og fremsatte som Resultat heraf et Forslag, baseret paa det nuværende Folketal, dog med et skjønsmøt Hensyn til den nærmeste Fremtid paa lignende Vis, som man gjorde i 1849, da man lagde Valgkredsene efter Hensyn til den daværende nærmeste Fremtid. Det undrer mig, at man indenfor det Tidsrum kunde ved stærkt Arbejde, navnlig af den nuværende høitærede Formand i Folkethinget, som ledede denne Sag, fremlægge et saadant Arbejde. Men hvorledes skulle Regjeringen og Høire sig til det? Saaledes ere 14 Aar hængaaede siden den første almindelige Opfordring skete til Opfyldelse af Grundlovens Bud i § 32, og nu er der atter hængaaet nogle Aar, siden man herfra paany rettede en saadan Opfordring til Regjeringen. Og saa ser man her i Højremindretallets Henvisning, at man ikke har fulgt Regjerin-